

ДО ПРЕПОДАВАТЕЛЯ ВЛАДИМИР В.: ЗА ЕВАНГЕЛИЕ НА МАРК (4:12)

Народното движение към Бога е докоснало и Вас. Започнали сте да четете Евангелието, но Ви затрудняват някои неясни слова. Вие цитирате онова място, където Спасителят говори за вътрешните и външните. Вътрешните, Неговите ученици, трябва да разбират небесните тайни непосредствено, възприемайки ги като реалност, без образи и символи, а на ония, външните, всичко бива в притчи, т.е. в сравнения и аналогии с природни явления, защото те, гледайки, не виждат, и слушайки, не чуват, нито разбират. Как е възможно това? Възможно е; нима те не са гледали Христа очи в очи, но въпреки това пак не са Го виждали като Месия. Затова Той им е говорил за Себе Си, използвайки притчи - за сеяча, за царя, за стопанина, за милостивия самарянин и т.н. Така се изпълнило пророчеството на великия пророк Исаия, отправено към евреите: „С уши ще чуете, и не ще разумеете, и с очи ще гледате - и не ще видите” (Ис. 6:9); тези думи свободно цитират трима от евангелистите: Матей, Марк и Иоан (виж: Мат. 13:14; Марк. 4:12; Иоан. 12:40). Боговдъхновеният Златоуст дава следното тълкувание: „Те сами са били причина, че не са разбрали, като сложили преграда пред своя слух, затворили очите си и вкаменили сърцето си. А това са направили, както казва Господ, ”да не би някога да се обърнат и да Ги изцера”. Той казва това с намерение да ги привлече, да ги накара да се осъзнаят и да им покаже, че ако се обърнат, Той ще ги изцери. Както у нас казват: той не иска да ме види - добре; а ако беше ме удостоил с посещение, аз веднага бих му оказал милост, показвайки с това начин за помирение - също така говори тук и Господ: „да не би някога да се обърнат и да ги изцера”, давайки да се разбере, че те могат и да се обърнат, и да се спасят, ако се покаят. Ако Той не е искал да Го слушат и да се спасят, би трябвало да мълчи, а не да ги поучава с притчи” (Тълкувание на Евангелието от Матей, 45:2). „Да не би някога да се обърнат” - с тези думи Бог изказва не Своето желание, а тяхното. Също както някоя майка би погледнала своето непослушно дете, намазано с кал по лицето, и тъжно би казала: то е направило това, да не би някак да се приближа и да го целуна!

Иоан пише: „Заслепил е очите им и е вкаменил сърцата им”. Кой? Грехът или Бог? Грехът по своята природа заслепява очите за Бога, а Бог поради Своята чистота и святост не се открива на нечистите, докато не се очистят. Защото е казано, че само ‘чистите по сърце ще видят Бога’.

Мир Вам и радост от Господа!